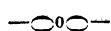

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА НАРОДЪТЪ.

ТУРЦИЯ излязува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята по царската поща, е 4 бѣли мецедіята; а въ отъ имперіята, 5 бѣли мецедіята. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предилатени. Писмата които са относятъ до редакціята са надисувать до Н. Генюича и П. Р. Славейкова. Въшните настоятели отговарять за въстникъ. Подписката за спомоществованіята става направо въ Цариградъ—Галата при издателити.

16 СЕПТЕМВРИЯ (ПО НОВИ СТИЛЪ)

26 РЕБЮЛЪ-АХИРЪ 1282 ОТЪ ЕГИПТА.

Умоляватъ са онѣ отъ нашии въшнии настоятели и спомоществователи които не сѣ ни внесли спомоществованіята да ни ги внесѣтъ по скоро; защото имамъ нужда отъ пари. Доста е толкось дѣто сме чакали. Печатарити искѣтъ пари; и нѣй отъ дѣ да вземемъ та да имъ дадемъ?

ЖЕЛѢЗЕНЪ ПЪТЬ ОТЪ ВАРНА ДО РУШЧУКЪ.

Издаваніе на акціити запазени за отоманската имперія споредъ вадетата на актіята на отетѣнката.

Публиката са извѣстѣва чи подписуваніята на акціити за желѣзниятъ пѣтъ отъ Варна до Рушчукъ запазени за Турція ще са отворять отъ 1 Септември дѣто иди споредъ слѣдующити условіи:

Акціити сѣ отъ 22 турски лири (20 лири стерлинни) които ще носѣтъ фѣйда по 5 на стотѣхъ на годината, гарантирана отъ правителството.

Тѣ са издаватъ съсъ цѣна по 13 турски лири и 20 гроша (лири стерлинни 12).

За сѣка една акція ще са давѣтъ когато са подписува 5½ турски лири, отъ които 3 лири турски и 30 гроша ще представляватъ залогѣтъ а турскити лири 2 и 20 гроша ще представляватъ първото вписаніе на парити.

Остатѣкътъ който са въскача на 7 т. л. и 70 гр. ще са поиска послѣ и броеніето на парити ще стани въ сѣщото врѣме когато станѣтъ апелити които ще са направѣтъ въ Англитера и за които ще са даде извѣстіе въ мѣстнитѣ въстници.

Подписвачити ще иматъ право да платѣтъ напълно своити акціи споредъ цѣната на подписваніята (турски лири 13 и 20 гр.).

Когато са прави линіята фѣйдата по 8½ на стотѣхъ за година върху дадената сума ще са заплаща на сѣко тримѣсечіе въ Цариградъ и Варна при Господа К. С. Халсонъ и сѣдрукіе, банкери на компаніята.

Като туку са свърши линіята, акціити ще са радуватъ съсъ фѣйда по 8½ за стотѣхъ на година (върху даденіятъ капиталъ) гарантирана отъ правителството, и ще земѣтъ участіе въ сичкити кярови които ще могатъ да са усѣществѣтъ.

Подписката е отворена:

Въ Цариградъ при Господа К. С. Халсонъ и Сѣдрукіе

Въ Рушчукъ и Варна у писалищата на прѣдпріимачити.

Запискити за акціити ще са давѣтъ на сѣки подписвачъ срѣщу заплащаніето на 5½ турски лири за сѣка акція.

БЪЛГАРКІЯТЪ НАРОДЪ.

Българекіятъ народъ са намира днесъ въ едно положеніе за което неможи да са даде едно точно поніятіе на читателитъ. Той сѣи. Нѣи сме слѣдували съсъ едно особено вниманіе нѣговото обществено развитіе, нѣе сме срѣшнали въ нѣго тѣя първа бодростъ и тѣя горѣщи чувства които едно дѣйствително обществено развитіе вдѣхнува у сѣрцата на народити за улѣкшеніе на сѣдбата имъ. Фанариотското духовенство го е потопило въ едно толкось дълбоко невѣжество щото въ растоініе на двѣйсетъ и шестъ години, епоха на обнародваніето на Хатти-Шерифѣтъ на Гюлхането, чрезъ когото покойниятъ Абдулъ-Меджидъ дади свободата на сѣвѣстѣта на подданицити си безразлично, той неможи оңе да излѣзе отъ нѣго и да отвори очити си за да прогледѣди лучезарнитѣ зари на сѣнцието.

Забелѣжете го добръ, това дълбоко невѣжество е било на сѣко врѣме изворѣтъ на сичкити наши злощастія. Чрезъ нѣго фанариотити ни владуваха. Чрезъ нѣго Сърбитѣ ни лѣжяха. Чрезъ нѣго Московцити искрадиха старити ни рѣкоисѣи. Чрезъ нѣго нѣи не са четемъ днесъ единъ народъ. Чрезъ нѣго нѣи не вървимъ къмъ пѣтѣтъ на просвѣщеніето съобразно съсъ нуждити на епохата и вървежѣтъ на народити.

И при сичкити тѣя голѣми и неизмѣрими злощастія които ще оставѣтъ въ народната ни исторія единъ печаленъ споменъ за потомството, какво прави българекіятъ народъ? Той сѣи сладко въ невѣжеството у което сѣ спали нѣговити дѣди. Той неправи нищо за бѣдността си. Той неусѣща дълбочината на страданіята си. За нѣго да страда е да живѣи. Той нерачи да върши нищо за това което можѣ да помогни за разбужданіето на нѣговити мысли, за развитіето на нѣговити естествени сили, за поправяніето на нѣговата сѣдба, за улѣкшеніето на нѣговото обществено положеніе. Той казува за менѣ да страдамъ е да живѣи. И оттамъ натаѣтъ неще да знаи нищо; погрѣзненъ въ едно хладнокрѣвіе и въ едно равнодушіе несравнителни, той прѣкарува животѣтъ си механически безъ да разбѣре това за което Богъ го е стадалъ на свѣтътъ.

Жално нѣщо! Това хладнокрѣвіе и това равнодушіе въ общественитѣ работи отъ страва на българекіятъ народъ сѣ отбѣкчавали и расплакували нѣ само насъ, нѣ и сичкити онѣ отъ нашии съотечественници, които са въспрѣмѣли нѣговото възражданіе. Това състояніе на работити неможи веки да са тѣрпи. Трѣбува да са прѣобрази коренно

Врѣмената го искѣтъ. Обстоятелствата го искѣтъ. Свѣтовнитѣ прѣобращанія го искѣтъ. Разбѣри гласѣтъ ни, О народе български! той излязува отъ сѣрце което е било сѣкоги прѣдадено на твоити интереси, на твойто благосѣстояніе, на твойто благоденствіе! послушай го! направи това дѣто ти казува или ще ти кажи, и ти нѣма да збѣркашъ жнѣтата на твойто предназначеніе.

Ти желѣашъ доброто си, благосѣстояніето си, О народе български! нѣи го знаиши; нѣе ти не познавашъ срѣдствата които трѣбува да употребиши за да ги достигнешъ. Това е плодъ на твойто невѣжество. И ти самъ го разбѣриши. И нѣи ако искаши срѣдствата които си борѣши да употребиши патриотически, за да додиши на сѣбѣ си и да уцѣлиши достоинството си, то е защото сме та сѣкоги обичали и обичаи повече отъ сичко друго което ласкаи нашии очи въ тоя свѣтъ.

Кон сѣ тѣя срѣдства?

Ето ги. 1.— Ти трѣбува да распрѣснѣши коренно невѣжеството което обвива твойто сѣрце, твойтъ умъ, твойти дарби, твойто съществованіе. То е било презъ сичкити вѣкови най голѣмийтъ мѣчителъ на човѣшкитѣ родъ, и тамъ дѣто то съществува, нѣма благосѣстояніе, нѣма благоденствіе. Ти трѣбува да го смажиши като единъ отъ най свѣршити твои непріятелѣи. Ти трѣбува да отвориши добри училища; да ги наредиши добръ; да земѣши достойни учители за да можѣши да дадешъ едно добро въспитаніе, едно дълбоко образованіе на сичкити си.

2. — Ти не трѣбува да киснѣши въ това хладнокрѣвіе и въ това равнодушіе къмъ общественитѣ работи за които споменахъи по-горѣ. Тамъ не е твойто спасеніе, твойто добро поминуваніе. Тамъ е твойто разореніе, твойто злополучіе. Престани да стоиши въ това положеніе печално за сичкити твои благодѣтели. Бѣди патриотъ: жертвай великодушно това което ти иди отѣрѣцъ за твойто развитіе, за твойто усѣстваніе. Помогай развитіето на твойта книжнина. Подкрѣпей съществованіето на твойти въстници. Ама не си обичалъ, нѣмалъ си ищахъ да ги четешъ, нѣго не трѣбува да глѣдашъ. Тука са касѣи за народното благосѣстояніе. Както давашъ сѣка недѣля по десетъ гроша за вино и за рѣкія дай нѣтъ гроша и за обдѣржаніето на твойти въстници. Въстникарството на днешната епоха е главниятъ разрѣшитель на назначеніята на народити и главниятъ развивачъ на тѣхнитѣ нравственѣи

сили. Тамъ дѣто не цѣти вѣстникарството нѣма умственъ животъ и слѣдователно нѣма вещественно благосѣстояние.

3. — Бѣди живъ и бодъръ въ работи си. Бѣди рѣшителенъ и постояенъ въ постыпките си; твърдъ и куражливъ въ характера си. Тия качества ще бѣдѣтъ характеристикческитѣ знакъ на твоята нѣравненостъ и на твоята уважителностъ. Тѣ ще бѣдѣтъ вѣнецътъ и наградата на твоите страдания които си притърпелъ отъ фамариотското духовенство. Не са срамувай да са кажишъ Българинъ: то е името на твоята майка, името на твоите праѣди, славни въ срдѣниѣтъ въкъ!

И като видимъ, О народе български! чи туришъ въ дѣйствиѣ горните свѣти яко съединени съсъ тия добри качества, ний ще бѣдимъ първити да та прѣвъзгласимъ за единъ истински народъ отъ седемъ милиона души; да та посочимъ съсъ прѣстъ предъ другите народи чи си живъ; чи не си мъртавъ. Ний ще чакаме да видимъ твоята дѣятелностъ за твоего благополучіе. Нѣ дано та вразумиши и Господъ!!!

Янгинътъ който съсипа една чиястъ отъ столицата направи дълбоки сиромашіи на които впечатленіето са чувствува съскръбъ въ сичкитѣ срдца и причини рани които само на божіето милосрдіе е дадено да изцѣри.

Повече наскърбенъ отъ сѣкинъ другинъ за злощастіята на подданицитѣ си, Н. Ц. В. Султанътъ, въ своето отеческо попеченіе, дади веки поводъ за помощитѣ които идѣтъ отъ рѣцѣти на човѣкътъ да принесе на многочетнитѣ жертви на катастрофѣтъ (янгинътъ) съ благоволи да харижи една огромна сума съсъ която царското правителство са занимава сега за расфърлюваніето ѳ. Нѣ човѣщината прави единъ борчъ на сичкитѣ тия дѣто са избавиха отъ огньятъ и на милосрдитѣ хора отъ сичкитѣ класови да прѣнесѣтъ своята часть на утѣха и на помощъ, каквато и малка да бѣди, на съгражданитѣ които пѣшкѣтъ въ нещастіето.

Царското правителство учрѣди слѣдователно на Високата Порта една комисія която са натовари да раздава помощитѣ които ще са прѣнесѣтъ отъ сичкитѣ тия дѣто изволитъ да спомогнатъ за улѣкченіе на злочеститѣ изгорѣли, и една особна каса са отрѣди за да прѣма тия помощи.

Комисіята са състави тѣй:

Предсѣдатель: Н. В. Аали-паша, министъръ на външнитѣ работи.

Членови: Т. Т. В. В. Кіамил-паша, предсѣдатель на Великіятъ Съвѣтъ; Мустафа Фахил-паша, министъръ безъ портфелъ; Т. Т. П. П. Мехмед-паша, министъръ на Запѣтието; Мехмедъ Джемиль-паша, Кабули-паша и Тевхидъ ефенди, членови отъ Великіятъ Съвѣтъ; Кіамилъ бей, вводачъ на посланицитѣ; Оханесъ ефенди, Тангѣръ, Аристиди бей Балгаджи, членови отъ диванътъ на сѣткитѣ; Кеворкъ бей Мисиръ-Сарафъ и Мисирюглу Богосъ бей.

Секретари: Шевкети ефенди, мектупчи въ министерството на външнитѣ работи, и Оханесъ ефенди, директоръ на капцеларіята на вѣстнищини.

Касиеръ и броятелъ на порити: Арзуманъ ефенди, директоръ на архивитѣ отъ главното секретарство на министерството на външнитѣ работи.

Комисіята ще засѣдава въ Дайрето на Великото Везирство на Високата Порта,

Сумити които сѣ прѣимѣтъ отъ комисіята ще са обнародватъ сѣки день презъ вѣстницитѣ наедно съсъ имената на приносителитѣ. Освѣтъ това комисіята ще извѣсти на публиката и тертипътъ който ще са земе за сираведливото расфърлюваніе на помощитѣ.

ПРИЯТЕЛСКА КОРЕСПОНДЕНЦИЯ. (1) (ПИСМО ПЪРВО.)

Приятелю,

Сега да пригледѣми и да оцѣнимъ още едно израженіе на моето положеніе: школитѣ сѣж бесполезни при сегашното си ученіе и при сегашнитѣ си наредѣж. Това израженіе е слѣдующето: школитѣ ни научаватъ да четемъ и да пишемъ, а това е голѣма заслуга, която едва отървава училищата отъ твоитѣ укориванія въ бесполезностъ. Тѣй казватъ защитницитѣ на сичко що е вѣто.

Безъ съмнѣніе, ще имъ отговоря, четеніето и писането сѣж твърдѣ важни и полезни нѣща. За това не спори. Азъ само пытамъ: само едно четене и писане ли сѣж длѣжни да ни научатъ училищата? Ако рѣче нѣкой: тѣй; тогава ния наусто фацѣми много учители, купуваме много учебници по разни науки и отваряме много классови въ школитѣ. Прочитане и записване са научава отъ единъ какъвъ-да е даскалъ по една каква-да е глупава книга и въ единъ класъ.

Не, Господиновици, школата не е назначена да ни научи само да четемъ и пишемъ. Четенето и писането занимаватъ послѣдното мѣсто въ нѣйнитѣ цѣли. Главната цѣль, истинското назначеніе на школтѣ е да ни дадѣтъ знанія живи, полезни, знанія които да даватъ нови срдѣства на живота, да го улѣкчаватъ, като вносятъ въ него смислъ и съзнание.

Записването и четенето сѣж служебни срдѣства на живото знаніе. За да можимъ да са ползуваме отъ знаніята и опыта не само на съврѣменитѣ намъ умни и учени хора, нѣ и отъ прѣиминалитѣ поколѣнія, ний записваме преподаването и съ това добывае възможностъ да го припомнимъ и да са ползуваме отъ него, когато щемъ. Тѣй цото за знанія, а не за едно четене и писане, си даваме дѣцата въ школитѣ, харчимъ си паритѣ за школы.

Достигатъ ли са тѣзи цѣли, сир. фацѣтъ ли мѣсто вашитѣ пары, получаватъ ли дѣцата ви знанія? Не напълно, ако не съвсѣмъ. Може нѣкой да кажи: да, нѣ трѣба да знайте: 1. че тѣзи хора сами сѣж излѣзли отъ такъвѣзи школы и отъ това не могатъ да сѣдѣтъ за тая работа здраво и безпристрастно; 2. че такъвѣзи хора не знаятъ що е знаніе, знаніе полезно, а като не знаятъ това, не знаятъ и какво хортуватъ. Споредъ тѣхъ сичко що са прѣподава днесъ въ нашитѣ школы, е знаніе. Това дѣто ученицитѣ умѣтъ на врѣмѣни да гонорятъ грѣмливи слова по правилата на реториката, това тѣ считатъ за връхъ на знаніето. Истата реторика и подобнитѣ ѳ науки за тѣхъ сѣ най високата мѣдростъ, до която може достигна човѣкъ. Тѣ и не подозрѣватъ чи подобнитѣ науки сѣж безсмисленни и изсушаватъ мозъкътъ на дѣцата, разслабватъ имъ ума и ги направятъ способни само за единъ слова.

Такъвѣзи хора сѣж за жалѣне хора. Тѣхнія умъ лети и са хлѣзга по възкашѣтъ странъ

на работитѣ, безъ да вниже и да олуви вжтрѣшната нѣхъ сѣщина. —

Моето положеніе чи, сегашното ни школско прѣподаваніе е глупаво несѣгласно съ исканіята на дѣйствителния животъ, нотъ това оно е бесполезно, това положеніе е искавано подиръ внимателно изучаване на нашитѣ школы. Наблюденіята на нашия животъ, на нашитѣ истински съврѣмени потребности показватъ, че школитѣ и живота ни върхѣтъ по два различни пѣтица. Науката и знаніето не водятъ живота, защото нѣмаме такъвѣзи знанія, нѣмаме такъвѣзи школы, дѣто да ни даватъ това знаніе. Нашѣто смислъ и идеи, нашия животъ е пѣленъ съ безсмислицы. Цѣлитѣ и стремленіята на одного отъ насъ противорѣчи на цѣлитѣ и интереситѣ на другинъ. Единъ гони едно, другинъ—друго, третинъ—третѣо, и ни една цѣль не са достига. Безъ знанія положителни и убѣжденія не можемъ да имаме—ни ги нѣмаме. Ний са клатимъ насамъ нататѣкъ и си губимъ силитѣ въ това полезно занятіе.

Такъво зло не щеше да има у насъ, сир. отечеството ни не щеше да губи въ насъ толкови работници, ако бѣхме получавали основателно и положително школско образование въ хубаво наредени школы. Ний щѣхме да знаемъ, че ученіето ни са дава не да го забравимъ, а да го приложимъ въ живота, да нареждаме сподѣлѣтѣ дѣятелностъ споредъ тѣзи убѣжденія, които ни дава знаніето, щѣхме да знаемъ че школата е учредена не за друго, а да удовлетвориѣма исканіята на живота, да отговори на въпроситѣ, които ежечасно прѣдлага живота практически и чи сами ний дѣто са учимъ въ нея сѣж прости тѣлкователи и изпълнителни на тѣзи отвѣти. Живота са измѣнява, измѣняватъ са и потребности му, измѣняватъ са и срдѣствата, които сѣж удовлетворявали тѣзи потребности. Сѣка нова потребность иска ново удовлетвореніе; живота искава своето исканіе на школтѣ. Школата, като хранителница на знаніето и нѣгова расадиница, разсѣжда на това искане и рѣшава умствено (теоретически) разумно и законно ли е това искане и какви срдѣства го удовлетворяватъ. Остава да са приведе въ дѣйствиѣ това рѣшеніе—ни ето работа за ученици, излѣзли отъ школтѣ. Очевидно е че школата, сир. съвокупността на сички тѣзи, дѣто сѣж избрали за поле на своята дѣятелностъ умствената сфера и образованіето—че тая школа може да даде правилни и умствени отвѣти само тогава, когато сама владѣтъ вѣрни и правилни понятія за сичко. Въ противенъ случай отвѣтитѣ ще бѣдѣтъ калпави и лѣжливи. И искате ли примѣри? Има много, твърдѣ много, нѣ азъ ще земѣ за примѣръ само едно нѣщо отъ нашия животъ—черковния въпросъ.

Хавезонъ.

(Слѣдува).

Слѣдующата статія ни изспроважда единъ отъ нашитѣ единородци въ Манедонія и нѣж моли да я обнародуваме. Тя е писана на грѣцки, която ний прѣведохме и ѳ представяме на вниманіето на нашитѣ по всѣду съотечественици и еднородци.

„Кѣмъ достопочитенитѣ еднородци и родолюбци учени и журналисти на българскитѣ народъ. —

Господа!

На родолюбивитѣ ваши чувства като са основавами бързѣми да отправимъ до васъ слѣдующитѣ забѣлжванія, които са касаятъ до общата полза и до по скорото напредуваніе на повечето наши еднородци Българи.

Знайно е на васъ, Господа, че по злѣ честъ много сѣжи Българи отъ Македонія, Тракия и источна България сѣж още погрѣчени, и мнозина отъ тѣхъ изъ се сѣрце желатъ,

нѣ не могатъ свободно да разбиратъ писменниятъ български езикъ отъ нѣмание на ржководства и на спомогателни книги. А ученици еднородни и най вече журналистични, трѣбува да земаатъ особено промишленіе за таквизито погырчени Българи за да ги улеснатъ въ побързото напреднуване и въ пълното и съвршенното разбираніе на писменниятъ български езикъ, както и на тежкоцината народностъ. Но за тѣзи цѣль сѣднѣмъ че е неизбежна и най голяма нужда да са съчини и спие нарочно единъ краткъ и наръченъ Българо-Гръцки и Гръцко-Български рѣчникъ, по по дражаніе на Скарлатовътъ Френско-Гръцки и Гръцко-Френски рѣчникъ. И още да са печата една на два езика—гръцки и български, Грамматика и българска Исторія, и да са издава особенъ вѣстникъ на български и гръцки. Ний мислимъ, Господа, че такъвъ единъ наръченъ на два езика рѣчникъ ще бѣде твърдъ полезенъ на многочисленнитъ Българи, и особено Българо-Македонцитъ въ Солунъ, Съръ, Битоля, Охрида, Костуръ, Водена, Кукушъ, Струмица, още и въ Ксанте (Скея), Енесъ, Димотика, Ядрене, Пловдивъ, Варна, Ахило, Мезебъръ и др. и др.

Вѣрвами пакъ, че издателни на такъвъ единъ двоезиченъ рѣчникъ, ще намѣрятъ твърдъ лесно доста спомоществатели и купувачи отъ родътъ ни, и въ истото време ще направятъ и името си безсмъртно и приспоаметно. И сии увѣрени, че безъ друго ще са покриватъ за по скорото съчинение и издаване на прѣдчетенитъ четири книги на два езика, за освѣтленіе и поправленіе на толкози наши погырчени и заблудени еднородци Българи, които инакъ твърдъ мѣчно ще могатъ да разбератъ добръ достоинството и нуждата на матерниятъ езикъ и цѣната на народността за да са разгърчатъ съвршенно.

Всеусърдно прошение на македонскитъ Българи. **✠** Такъвъ единъ, не краткъ нѣ доста пълненъ българогръцки рѣчникъ има синсакъ отъ отца Неофига Рилеца още преди време, но и до сега той остава неиздаденъ отъ нѣмание на средства. Издаването на този българо-гръцки отецъ неофитовъ рѣчникъ може твърдъ много да послужа за тая цѣль. По предложеніе на Господина А. Екзарха отъ осемъ години на самъ ний работимъ върху съставянето на единъ Гръцко-Български рѣчникъ и можимъ да кажимъ че е готовъ за напечатване, но кой да го напечата? Ний сии готови отъ своя страна да го отстъпимъ за твърдъ малка цѣна, ако бы са наелъ нѣкой да го издаде, та може даже и нищо да не земемъ ако видимъ една цѣль по бескористна и у тогова който бы предприѣлъ да го издаде. За Грамматиката българско-гръцка има една твърдъ добръ съчинена и издадена отъ Г. Ф. Велева, незнайми негова милостъ избѣднѣлъ ли е още отъ издаването на тѣзи Грамматика, на негова работа е да съчини и една гръцко-българска, сирѣчь на гръцки за български езикъ Грамматика. Колкото за Исторія българска може да са издаде едно наръчно съкращеніе отъ Гилфердинговата и послѣднитъ страници на българската исторія отъ С. Палаузова. Тогози нашъ съотечественикъ бѣхъи молили ний прѣди време да състави една кратка българска Исторія за училищата, но види са чи занятіята на службата му не му даватъ време, а тая работа не е за сѣниго, защото издаденитъ до сега български исторіи и царственици сѣ лишени отъ историческа достоверностъ и нѣматъ исторически интересъ.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

ВКЛЕСЪ, 7 Августъ. — Нашіятъ градъ лежи днесъ въ едно жално положеніе. Той е

достоеенъ за оплакуване, нѣ нѣма Іеремія да го оплаче. И за това нѣма нищо какво да правимъ освѣнъ да оставимъ окаяната сиротина да вини къмъ Бога намѣсто Іеремія: до колъ Господи забудешини? до концали? Помилуй ни Господи по великій твоей милости!

Фенерцината прави тука голѣми злоупотребянія. Тія злоупотребянія сѣ осѣждатъ днесъ твърдъ тежки отъ пристигнуваніето на екзархътъ перистерскій. Тоя владика е младъ и раскошенъ. Той прави сякашъ неприлични работи. Сега той са съдружилъ съсъ нашиятъ гарагонъ попъ Яни икономътъ та вѣра събиратъ дикомата; тѣ съблякоха и оголиха сиромашта; нищо не остана веки въ нея. Сиромашта искаше единъ день да въспротиви на тія неправди, нѣ какъ ще дързне да са въспротиви когато сѣки день идатъ фермани и ирадетъ отъ страна на битолскити паша.

И какво ще прави сиромаштата въ пришествіето на тѣ работи? Пашити съгласни съсъ владыката. Царятъ далеко. Богъ на високо. Какво трѣбува да прави? нищо друго освѣнъ пакъ едно виканіе къмъ милостивіятъ ни царъ и баща.

Тія расколници, фанариотскити владыци, не глѣждатъ освѣнъ да сабиратъ злато и сребро. Тѣ забравиха и Бога и себе си. Обичити ни домове съсипаха и обърнаха на вертепи. И ний сѣ хранимъ надѣжди чѣ царското правителство, което желай благоденствіето на народити си, ще обърни вниманіето си и къмъ насъ за да ни отгърве отъ тія антихристи безбожници които устошаватъ милото ни отечество ни.

Ний молимъ гражданити си да не стоятъ хладновѣрнии къмъ беззаконіята на деспотинѣтъ които разориха сиромашта. Тѣ трѣбува да го уграничатъ за да можѣ да са радува, да живѣятъ и та мирно и спокойно подъ покровителството на Н. Ц. В. Султанътъ.

Когато бѣхъ въ прианскіятъ панайръ не видѣхъ толкъсъ работи да са ставатъ колкото у нашиятъ градъ съсъ новоржкоположенити попови, кьорави, сакати, харамли и неучени. До сега ржкоположиха 50 пона по новітъ уставъ, а отъ старіятъ отъ 50 минца по долъ нѣма за попени попови, и сега висятъ безъ села и енорин.

Новоржкоположенити попови нѣматъ намѣреніе да замѣстятъ досегашнитѣ ни попови: Богъ да имъ даде умъ!!

ЖЕРАВНА, 16 Августъ. — Жеравна е въ кѣтътъ на балканътъ. Като е рѣдко посѣтена отъ пѣтници мѣчно може да са види и въ стѣпомежи на вѣстникътъ ви.

Отномежду селянитѣ ни нѣма човѣкъ който да знай да пиши и да сѣ похваля, чѣ ний имамѣ общество и общи работи; а колкото за учителътъ, той нѣкъ не го струвава, защото, като тукашенецъ и като нѣма за прѣдъ хора нѣщо, по добръ читателити да не знаатъ нищо нито за доброто нито за злото.

Азъ въ нѣколко годишното скитаніе по чужда страна като младъ за да науча нищо за въ старостъ, чувяхъ отдалечъ, чѣ нашиятъ съотечественикъ Димитраки бей въ Тулча е благоволилъ да подари единъ листъ отъ вѣстникътъ ви за тукашното училище. Ублажавяхъ ученицити за здобиването имъ съ вѣстникътъ ви, а особено са радвахъ за патриотическити чувства които нѣгова милостъ хранилъ за оттикането ни бѣдно отечество. Тука рѣдко са намира човѣкъ който да сѣ занеме спомоществателъ на вѣстникътъ, или ако са намира нѣкой, той нѣкъ бѣва твърдъ тежкъ съ тукашнитѣ хора, и му недопуща. Сега са завърнахъ, и сѣдѣ виждането ми съ достове и пригели, полюбонитствухъ да земѣ нѣкой

бройови дѣто не бѣхъ чель които намѣрихъ въ училищното книгохранилище. Зарадвахъ са и по благодарихъ подарителътъ нѣкъ. Само туй ми са видѣ малко тъжно, дѣто са научихъ чѣ нѣкой Г-да са злоупотребявали съ милостъта на съотечественикътъ ни, като зинамѣ бройовити да ги четатъ, чѣ не ги връщали каквото да са збиратъ на едно мѣсто и да сѣ настрижѣт. Сѣни който е ималъ време и охота да ги чете, исказна благодарностъ, особено младежатъ, и моли Г. Димитраки бей и за напредъ да не ги лишава отъ тѣхъ. Азъ съсъ натоваренъ отъ страна на младежатъ да помоля нѣгово благородіе да благоизволи да ни проводи пакъ вѣстникъ Турція, а намѣсто Г-да я, да проводи Дуна въ или Врѣмя.

Имами надѣжда чѣ Г-нѣ Димитраки бей нѣма да ни откажи тая молаба.

ПИРОТЪ, 10 Августъ. — Тука имамѣ единъ докторъ който шарлатанува отъ много време насамъ въ градътъ ни. Той е грѣкъ и са е училъ въ Атина. Той докторъ е изморилъ много хора тука, благодареніе на невежеството въ което нисѣятъ нашити съотечественици.

Какво да кажимъ, незнайми. Селото пици отъ нѣго, и нашити чорбаджии го намиратъ за твърдъ добръ, защото имъ прави мекерлажъ. Той нѣма нѣ само медицинско учение, нѣ още нѣма и никаква отхрана и никакво познаніе отъ свѣтовнитѣ работи. Когато е фаналъ да ликува, нѣкой не е виждалъ хаиръ въ рѣжѣти му. Зеръ намѣрилъ патки за скубеніе, той шарлатанува и глѣда да са гечендиса. Пиротченити не разбирѣтъ отъ нищо; тѣ сѣ простащи и не е чудно да държатъ доктори безъ дипломи които да ги моржѣт.

Това е жално, нѣ то съществува. Който иска да умрѣ отъ холера или напрасна смъртъ, нѣка са отпращи до тоя докторъ, и той скоро ще намѣри джното на земята.

Нужно е сега когато царското правителство зема сѣкакви мѣрки за благоденствіето на подданинитѣ си цѣто нашити Пиротчани тѣй каквото и другити наши съотечественици въобще да внимаватъ да избирѣтъ добри искусни доктори. Много шарлатани доктори има въ България доше отъ Атина които правѣтъ хикимликъ безъ да разбирѣтъ нищо. Таквѣ доктори дѣто има трѣбува да са замѣнятъ съсъ други. Богъ даъ умъ на човѣкътъ да са лѣкува когато са разболѣи, нѣ Богъ не е пратилъ шарлатани отъ Атина да моржѣт населеніята отъ Турція. Както търсимъ добри мастори за дрѣхѣ и кѣщи, тѣй трѣбува да търсимъ и добри доктори за здравіето си и добри учители за рожбитѣ си.—Народнитѣ ни работи спѣтъ тука. Нѣма нищо което да заслужава вниманіето на чигателитѣ ви.

ПРИЛЕПЪ, 17 Августъ. — Отъ тоя градъ доста нѣща имаше за забеляжаніе, нѣ слава Богу благодаразумнитѣ ни граждани по сѣ време са свѣстиха та поправили учебнитѣ си заведѣния и увѣдоха доста удѣлшенія между еснафитѣ по царската воля. — Слава Богу! той ги просвѣти и вразуми да познатъ дължноститѣ си. Тѣ сѣ за похваля днесъ.

Тукъ въ градътъ ни отъ нѣколко години насамъ възобнови сѣ по царско ираде прилепскіятъ панайръ: той начинава отъ 1 Августа и сѣ простира до 15 сѣцгаго; у това кратко разстояние доста обръщаніе става на търговіята. Прѣдъ да са отвори, царската воиска отъ Битола придружена отъ миралѣтъ слѣзе на полето на чаджри. Въ сѣка улица са турѣи по единъ онѣ-башія за благочиніе. Въ това време пристигна и Абди-паша битолскій губерна-торъ. Той сѣиеше въ панайра като слѣнце и

наскрчаване както купците тѣй и продавачите.

Други разговори изъ панаира не ставаха, освѣнъ за холерата, апакъ цариградските вѣстници още повече ги наскрчаваша! Колько обаче и да мѣлвеше и плашене взаимодавците, неотчаи никого въ работити му; тая година панаирътъ стана добъръ за сичкити. Разни чиновници и доктори посетиха панаирътъ ни. Помежду другити са намираше и снѣтъ на Абди-паша, Юсрѣфъ бей. Юсрѣфъ бей е снабденъ доста съ добри качества; той посетити сичкити ни заведениа, и показа голѣмо любопитство за преподаваніята училищни и за тѣхните расписи. —

Зравіето на жителити не остава нищо да са желя. нити холера, нити холерина имаме. Само ги слушами. Тука имаме друга болѣсть която вълнува; тя е трѣската.

АВСТРИЯ.

Финансѣното положеніе на Австрія става отъ день на день по тѣжко. Правителството нѣмало пари. Много нѣмски банкери отворили прииска съсъ капиталистити отъ Лондра отпосително за сключуваніето на единъ заѣмъ. Нѣ Англизити не рачатъ да си вложатъ капиталити въ единъ австрійскі заѣмъ. Хората мислятъ въобще чи ако не сполучи да направи заѣмъ, вѣнското правителство ще са принуди да даде фалименто. Добра новина за ония които нѣматъ да зематъ отъ нѣго!

Тѣ дни много мѣли са прѣскаха въ Вѣнна за нѣкакви дипломатически ноти които сж размѣнили помежду французкото правителство и австрійското за припознаваніето на Италия отъ послѣдното. Днесъ тѣ мѣли сж искаруватъ лажливи.

ПАПСКИ ВЛАДѢЦИ.

Новинити които прѣйхми отъ Римъ сж добри. Папскити области са намиратъ въ едно прѣвѣсходно състояние. Холерата я нѣма никакъ. Хората отдаватъ това прѣвѣсходно състояние на молитвити които свѣтлятъ Отецъ на правилъ и на мѣдрити мѣрки които сж зели по сичкити скелі. Произведеніята отъ Омбріа, Марсиліа, Барселона и Валанція сж подчинени на една карантина отъ осемъ дена.

Тѣ дни Пій IX направилъ една разходка на Кастель-Гандолфо по случай на празникътъ на Свѣта Богородица. Той служилъ една литургія и прѣчистилъ съсъ рѣцѣти си началствата на градътъ и много чужденци.

Нашити читатели знаятъ чи въ старити врѣмена Римъ имаше една скеля която са казуваше Остійска скеля и която е била единъ отъ главнити извори за убогатианіето на жителити. По нѣкакви причини, които не сж нужни да излагаме тука, тая скеля са бѣше оставила и засипала съсъ пѣськъ. Сега свѣтото Сѣдѣлище рѣшило да я направи и проподило единъ инженеринъ за тая работа. Той начерталъ планътъ; оспійската скеля са глѣда отъ сичкити хора като една търговска флотиза отредена да направи най добри услуги на индустріята на цѣла Европа.

ГРЦИЯ.

Пинитъ ни отъ Атина чи грѣцкити работи не огиватъ добръ. Причината на това бѣлъ вѣсаглѣжътъ на парити. Кореспондентинътъ ни мисли чи ако имаше злато въ тая земя, скоро щихме да я видѣмъ да напрудни. Нѣ злато нѣма, приходи нѣма, а пѣкъ сичкити Елени искатъ да живѣятъ отъ царството и царь Георги са чуди какво да прави. Чиновницити не сж платени отъ шестъ мѣсѣца и Богъ знай кога ще са платятъ; тѣ мѣмратъ съсъ дѣнъ сръщу правителството. Камарата разискала сега скоро единъ законъ чрезъ когото правителството са упълномощова да из-

вади три милиона бонови отъ хазната за да са плататъ чиновницити. Атинскити вѣстници сж пълни съсъ критики за тая финансовѣна криза на царцината.

Друго нѣщо. Тѣ дни станали големи и свадби помежду дипломатическото тѣло у Атина. Дѣщерята на австрійскити посланникъ са згодила съсъ единъ младъ и хубавелецъ Еленинъ, намѣстникъ на артилеріята. Главниятъ консулъ на римскити царства са пѣкъ уженилъ за една млада и много лѣскава Гъркиня. Обикновено, Гъркини сж лѣскави и хубавелки и не е чудно да са маматъ Европейцити подиръ тѣхъ. Ето смѣсени женитби! отъ това сѣки видъ чи фанатизмътъ помежду Католицити и Православнити зафана да изчезнува. Това е една стѣпка къмъ истинската цивилизация въ Грѣція. Желателно е само щото Гъркинити да са отучатъ отъ лошавити си нѣрави; тогасъ тѣ ще могатъ да направитъ по голѣма търговія съсъ Европейцити!

МОЛДО-ВЛАХІЯ.

Молдо-Влахити работи сж сега твърдѣ силетени отъ бунтътъ. Духовити сж развѣлени. Министрѣтъ на вѣншинити работи издалъ една прокламация въ която благодарн гражданичи чи не зели участіе въ бунтѣтъ и вонската чи показа голѣма енергія за да го предвари и угаси. Нѣ това не възбранива въ нице Молдо-Власити да ронглатъ сръщу Куза. Въ много работи поведѣніето на Куза е за осжденіе. Въпростѣтъ на мѣнаспирити и селскити законъ сж отъ това число. Въ Молдо-Влахія са мѣти нѣщо и мислимъ чи не сж лажимъ ако кажимъ чи трѣбува да са надавани на по-голѣми приключенія.

Това дѣто казуваме можѣ да са види како една химера на ония отъ читателити ни които сж придобили симпатіа за Куза. Можѣ. Нѣ нѣй виждами другояче работити. Тѣ дни Куза пристигналъ, нѣ го было страхъ да отиди право на Букурешъ. Той са спрѣлъ на Рожинпоза, село два сахати далечъ отъ столицата. Той повикалъ тутакси прѣрийтъ си министръ за да му разкажи положеніето на работити, и тѣй да влѣзи въ Букурешъ! Тѣжко и горко на тѣ килзови които управлѣватъ назначеніята на народити си безъ да нѣматъ поверѣніе въ тѣхъ!!

СЪРБИЯ.

Новинити които прѣйхми отъ Сърбія ни убаждѣтъ пристигнуваніето на единъ инженеринъ който са пратилъ отъ страна на французкиятъ императоръ, по исканіето на князь Михаилъ, за да разглѣда ако може да са направи единъ желѣзенъ пѣтъ отъ Бѣлградъ до Алексинацъ. Мѣстоположеніето было добро. Направата на единъ желѣзенъ пѣтъ не щѣла да костиса много пари. Една англишка компания прѣдложила била на сръбското правителство да ѣ са даде дозволеніе за да земе отгоръ си тая работа. Кореспондентинътъ ни мисли обаче чи и да са направи тоя пѣтъ нѣма да стори пари, ако не са свѣржи съсъ една линія която да минува чрезъ България и чрезъ Румелия. Естествениити и търговскити извори бѣше толко съ слаби въ Сърбія щото ѣндажѣтъ да стигнатъ да подвѣрѣятъ едно таквось прѣпріятіе.

Вѣстникъ "Сърбобранъ", потвѣрѣва новината която напѣтитъ кореспондентинътъ ни бѣше далъ относително за напускуваніето на Юліета отъ князь Михаилъ. Споредъ нѣго князьтъ на Сърбити ѣ далъ половината отъ заплатити си която са вѣскачува на двайсетъ хиляди дуката. "Сърбобранъ"ѣ намира тая сума твърдѣ огромна споредъ сиромашіята която владѣла по сичкити градища на Сърбія.

ЕГИПЕТЪ

Въ Египетъ холерата прѣстанала, нѣ направила голѣми упостоменія. Много кѣщи сж затворили и запуснали. Хората които са бѣха прѣснали фацѣтъ сѣки да си идѣтъ. Алашѣ—вершинити са несатъ на свѣждѣ. Търговщина-та не мѣрда хичъ. Гечемекѣтъ станалъ мѣченъ за сиромашіята. Много бѣдни ходили по два три дена гладни.

Политическити новини ги нѣма никакви тука. Хоратува са само за скоропиното трѣгнованіе на Подкралѣтъ за Франция. Намѣреніето на това негово пѣтуваніе было да са споразумѣи самъ съсъ императорѣтъ върху нѣкои точки на канал-суежската работа и да земе познанство съсъ Европейцити.

СЪБАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Миналіятъ поделникъ са празнува денѣтъ на рускиятъ императоръ.

— Пинѣтъ ни отъ Тѣрново чи холерина са появила въ тоя градъ.

— Нѣй поканими нашити съотечественници да зематъ участіе въ спомоществованіето което са отвори за изгорѣлити отъ 25 Септември и което извѣстѣявали по горѣ.

— За помощъ на изгорѣлити, Н. В. Фуадъ-паша даде 80 хиляди гроша; Н. В. Аали-паша 75 хиляди; Н. В. Кіямилъ-паша, 75 хиляди; Н. В. Мустафа Фазилъ-паша 250 хиляди. Много други високи чиновници отъ имперіята подарѣяха примѣрътъ имъ. Сумата която са събра отъ тѣхъ са вѣскачува на 612 хиляди гроша.

Сирѣ Булверъ, англишки посланникъ, даде 50 англишки лири. Той отвори и спомоществованіе помежду съотечественницити си. Генералъ Игнатіевъ, руски посланникъ, даде 3,000 франка; спомоществованіето което са отворило помежду хората на посолството му произвело 150 лири.

— Казуватъ чи печатарѣтъ на Сѣвътъни-кѣтътъ, Стамо Даскаловъ, ималъ да зема едни доста голѣма сума пари отъ издателити на тоя вѣстникъ, Нѣй извѣстѣявали тая новина на читателити си за да видѣтъ колко добри платити сж бѣле нѣговити издателі, и какъ въспрѣмѣтъ тѣ да идѣтъ паричити на единъ човѣкъ който ги е печелилъ съсъ потѣтъ на челото си! И защо не му платятъ? това е което ще разглѣдами единъ денъ.

— Холерата слѣдува да върлува въ Галацъ и Браила, а въ Тулча, Кюстендже и Черна-Вода исчезнала съвършено.

— Казуватъ чи холерата са появила въ рускити области. По нѣкой градища тѣ морѣла съсъ строгостъ. Въ Одеса са потвѣрдили веки нѣкои белези.

— Въ прѣдпослѣдніятъ си брой нѣй бѣхми помѣстили едно писмо което са уплакуваше отъ нѣкои чорбаджии отъ Балканъ за нѣкакви си работи. Единъ отъ нашити чорбаджии, за когото нѣй синъ сѣкоги имали една особа почетъ за добрити му чувства, ни разказа какъ станала работата, и безпристрасіето ни налага длѣжността да изобличимъ съдържаніето на помѣстеното писмо.

— Въ статіята подъ име Пріятелска Кореспонденція забравило да са тури замѣчаніето: вижъ брой 8. Читателити трѣбува да управѣтъ тая погрѣшка.

ПРОТИВОХОЛЕРИЧЕСКА ТЕНТУРА.

Тентура на Гуако, цѣръ сръщу холерата. Тоя цѣръ, който са употрѣблява твърдѣ много въ Америка сръщу ухапваніето на змѣити, са е давалътъ док. Шабѣръ въ хиляди холерически случаи съсъ най голѣмѣ успѣхъ.

Тентурата приготвена споредъ предписаніето на док. Шабѣръ са намира въ англишката спидѣрия на Галата, Санджкчиларъ, улици Чомлекчи, № 9.

Цѣна на шишето 12 гроша. Продажба топтанъ и надребно. Испривѣданіе по областити.

Бѣлѣжка. Книжката която е залепена на шишето убажда какъ трѣбува да са зема лѣкѣтъ

Отговорникъ Никола Геновичъ.